

Natur- och kulturvandring – Enköpings parker

Vi vaknade till ett duggregn, hoppades dock på att regnet skulle lätta trots prognosen som sa något helt annat.

Förutsättningarna var alltså – så där – men alla 38 anmälda kom till en fin upplevelse i Enköpings parker och en lika fin vandring på Gröngarn/Dyarna strax utanför Enköpings centrala delar.

När vi hade parkerat våra bilar på en centralt belägen parkering fick vi veta en hel del om Enköpings parker förr och nu. Många blev förvånade att pepparroten inte började odlas i Enköping förrän i början av 1900-talet. Vi fick senare under vandringen också synliga bevis på de odlingslotter som "stadsbönderna" hade utanför staden.

Vi vandrade först igenom paradparken med årets sommarblomsrabatter, vid Gustav Adolfs plan, för att sedan ta oss till Drömparken.

Drömparken var nog den första egentliga parken i Enköping, designad av holländaren Piet Oudolf. Det är nog den mest kända av alla de 21 parkerna i Enköping.

Det tog viss tid innan vi fortsatte mot de andra parkerna som ligger efter Åpromenaden. Vi gjorde några stopp på vägen mot årets fem tematrädgårdar.

Varje år har eleverna vid trädgårdsmästarutbildningen som examensarbete att designa och förverkliga några olika tematrädgårdar.

Årets tema är "Gröna visioner, fem rum - fem stilar" och de fem trädgårdarna har namnen Nordiskt, Cottage, Grus, Urban och Lunden.

Tror alla blev inspirerade av dessa små parker och sällsamt nog verkar alla små detaljer som hönor och kycklingar få vara kvar och ingen verkar ha förstört något. Tänk vad Ingela Boman skulle bli glad om samma gällde för våra växter på allmän plats i Bålsta.

Redan nu var tidsschemat spräckt! Innan vi bytte sida på ån såg vi de fina fjärilsängarna men tyvärr inte alltför många fjärilar. Bina runt bikupan var dock mer aktiva.

Efter att Enavallen hade passerats förundrades vi över hur fin minigolfbanan i Enköping är och hur många som spelar golf en förmiddag. Innan vi gick in i parken vid Munksundskällan beundrade vi den staty utanför kommunhuset som heter Palladium och är gjord av Palle Pernevi.

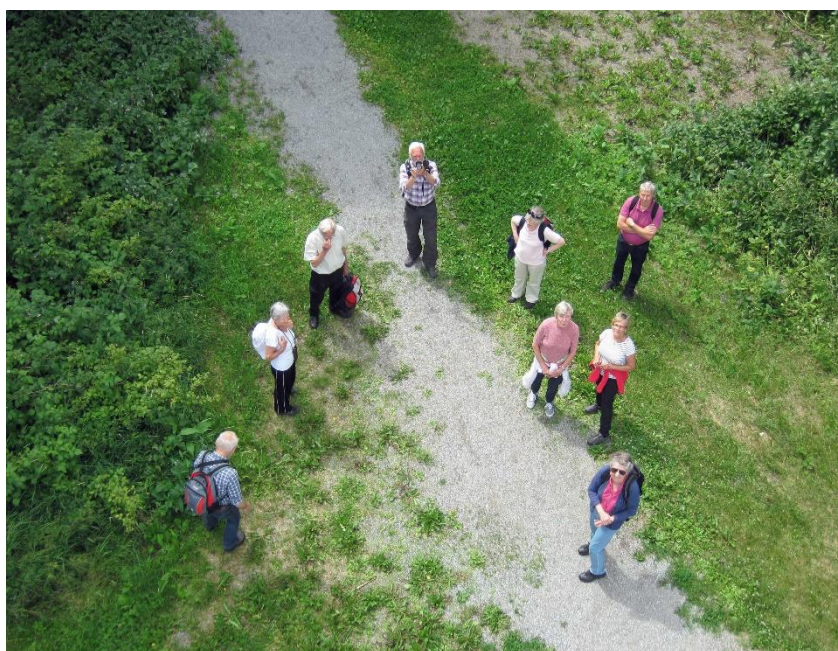
Efter en fin vandring utefter Enköpingsån fick vi möjlighet att inmundiga det efterlängtrade kaffet vid åstranden, nära kohagen.

Styrkta till kropp och själ (mage) vandrade vi vidare efter ån och över en kilometer på en mycket trevlig spång som tog oss till det fågeltorn som ligger på andra sidan av Dyarna.

Vid fågeltornet gjorde vi en kortare rast vilket innebar att de med "höjdsjuka" var tvungna att klättra upp i tornet.

De övriga satt och vilade sig ett tag och drömde om den hägrande lunchen.

Vandringen mot lunchen var tämligen lätt och snart såg vi det tilltänkta näringsstället. Vi stannade upp en stund i Klosterparken och fick oss till livs dess historia och vad dagens konstiga "skorstenar" har för funktion.

Vi var tvungna att gå över ån för att få "vatten". Lunchen intogs vid Hamncaféet och den smakade mycket bra tyckte de flesta.

Vi tog vägen genom Drömparken på vår väg tillbaka till bilarna och bara för att känna på regnet, som helt uteblivit, siktade första man på en bevattningsanläggning.

Vi har nog sett och hört en hel del nytt, vandrat 7 km och studerat 8 parker, allt under trevlig samvaro.

